

Americká zahraniční politika ve východní Asii

Americká politika vůči Číně od
konce studené války

Dlouhodobé americké zájmy v regionu východní Asie

- 1) Udržení politické stability v regionu;
  - 2) Zajištění přístupu na trhu v regionu;
  - 3) Zajištění svobody plavby (bezpečnost klíčových námořních cest)
  - 4) Zabránit tomu, aby v regionu získala dominantní postavení velmoc či skupina velmocí nepřátelských vůči USA;
  - 5) Podpora demokracie v regionu;
-

USA a Čína v období studené války

- Na počátku studené války chtějí USA využít „čínského titoismu“, avšak válka v Koreji je na dlouhou dobu donutila od těchto snah upustit.
- Čínsko-sovětská aliance funguje až do 60. let; USA v těchto letech vůči Čínské lidové republice (ČLR) aplikují strategii zadržování (containment). Jako legitimní vláda Číny je uznána Čankajškova vláda v Taipei.
- Na konci 60. let se USA rozhodnout využít čínsko-sovětské roztržky. Došlo k zahájení diplomatických jednání, která v roce 1972 vedla k návštěvě Nixona v Číně a vydání Šanghajského komuniké.
- Dohoda představovala nevyhlášenou alianci mezi USA a ČLR. Konec uplatňování strategie zadržování vůči Číně.
- Od 1.ledna 1979 došlo k normalizaci americko-čínských vztahů. USA přerušily oficiální diplomatické vztahy s Čínskou republikou na Taiwanu.

Konec americko-čínského strategického partnerství

- K jeho zániku došlo na přelomu 80. a 90. let, v průběhu necelých tří let (1989-1991).
- Existovaly 2 základní důvody konce americko-čínského strategického partnerství 1) **Masakr na náměstí Tchien-an-men (4. červen 1989)** a 2) **Konec studené války a rozpad SSSR**.
- Zásadní byly dlouhodobé dopady čínského zásahu na americko-čínské vztahy.
- a) *Původní široká domácí koalice, která už od Nixonovy éry podporovala americko-čínské strategické partnerství se rozštěpila.*
- b) *Pro čínské vedení se události v roce 1989 staly dokladem nebezpečnosti západních demokratických idejí.*
- Ještě důležitější pro další vývoj americko-čínských vztahů však byl konec studené války, následný rozpad SSSR a výrazné zlepšení americko-ruských vztahů v 90. letech.
- Se zánikem společného nepřítele potřeba dalšího trvání strategického partnerství mezi USA a čínskou **výrazně poklesla** a čím dál zřetelněji se začal projevovat **nesoulad mezi zájmy obou zemí**.

Základní možné koncepce americké politiky vůči Číně po konci studené války

- Berou v úvahu politický charakter čínského režimu a možnosti jeho politické transformace.
- Berou v potaz, do jaké míry vzestup Číny představuje nebo bude představovat hrozbu pro USA a jejich zájmy (zejména otázka bezpečnostní hrozby ze strany Číny).
- Od konce studené války se debata o americké zahraniční a bezpečnostní politice odehrávala mezi stoupenci politiky „**(konstruktivního) angažování Číny**“ (*engagement*), stoupenci „**strategie zadržování**“ (*containment*) a konečně těmi, kteří prosazovali určitý mix obou strategií – „**strategické zajišťování**“ („*congagement*“ / „*hedging*“ / „*hedged engagement*“).

Strategie zadržování (containment)

- ◆ Její stoupenci kladou velký důraz na růst moci Číny. Pod dojmem tempa čínského ekonomického růstu o Číně hovoří jako o budoucí supervelmoci či regionálním hegemonu.
- ◆ Stále mocnější Čína bude v ještě větší míře usilovat o regionální a možná i globální expanzi, což učiní možný konflikt s ní z hlediska USA mnohem pravděpodobnější a současně nebezpečnější.
- ◆ Dvě základní možné příčiny čínského chování:
- ◆ a) **Nespokojenost Číny se současným „statusem quo“**. Čína se bude pokoušet o maximalizaci své moci a to i za použití vojenských prostředků.
- ◆ b) **Čínský nacionalismus**, který bude komunistický režim používat jako náhradní zdroj své legitimacy.
- ◆ Cílem politiky zadržování by mělo být zabránění dalšímu růstu čínské moci a odstrašování Číny, aby se nepokoušela soupeřit s USA.
- ◆ Důsledné uplatňování strategie zadržování vyžaduje podřídit tomuto cíli všechny aspekty americko-čínských vztahů.

Strategie angažování (engagement)

- Její stoupenci předpokládají, že se Čína supervelmocí v blízké budoucnosti ani zdaleka nestane.
- Se zapojením Číny do světové ekonomiky, s růstem vzájemné spolupráce a interdependence se Čína stává odpovědnějším aktérem mezinárodních vztahů.
- Čína praktikuje pragmatickou politiku zaměřenou na dosažení ekonomického růstu a vnitřní stability, posilování mezinárodní spolupráce a při použití vojenské síly vykazuje relativní zdrženlivost.
- I kdyby se tak Čína stala supervelmocí je expanzivní politika z její strany málo pravděpodobná.
- Konstruktivní politika zvyšuje šance na politickou transformaci Číny a současně přináší USA značné ekonomické a politické zisky.

Congagement

- ◆ Tento termín se objevuje ve studii (*Congage China*, 1999) RANDu, jejímž autorem je Zalmay Khalilzad.
- ◆ Dle Khalilzada je zapotřebí určitý mix strategií zadržování a angažování, který bude i nadále usilovat o plné začlenění Číny do mezinárodního systému a současně se bude připravovat na možný střet s Čínou, přičemž se má snažit odradit čínské vůdce od soupeření s USA.
- ◆ Stoupenci congagementu vycházejí z představy, že ani čistá strategie zadržování, ani čistá strategie angažování příliš dobře neslouží americkým zájmům.
- ◆ Strategie zadržování je příliš deterministická, předem akceptuje negativní scénáře vývoje, které ale nejsou nevyhnutelné a naopak přehlíží možnosti pozitivního vývoje.
- ◆ Naopak strategie angažování nenabízí odpověď, co dělat pokud se Čína stane hrozbou i navzdory uplatňování strategie angažování.

Akteři americké zahraniční politiky vůči Číně

- Tradičně hraje nejdůležitější roli politika administrativy, i když zejména v první polovině 90. let není její pozice zdaleka tak dominantní jako v jiných oblastech.
- V rámci administrativ (především Clintonových) probíhají spory o politice vůči Číně.
- Velmi aktivně se v politice vůči Číně angažuje americký Kongres. Zejména v první polovině 90. let velmi silná kritika oficiální politiky administrativ.
- Americkou politiku vůči Číně se intenzivně snaží ovlivnit nejrůznější zájmové skupiny („čínská lobby“, američtí exportéři, obchodní komory, finanční zájmy X organizace zabývající se monitorováním dodržování lidských práv, organizace zaměřené na podporu nezávislosti Tibetu či Taiwanu, odborové svazy, aj.).

Reakce Bushovy administrativy na události na náměstí Tchien-an-men

- ◆ Hned následující den (5. červen 1989) prezident Bush masakr odsoudil a oznámil uvalení některých sankcí na Čínu.
- ◆ Současně ale ten samý den položil základy nové americké politiky vůči Číně odmítnutím hlasů volajících po zavedení tvrdších opatření, zejména po zavedení ekonomických sankcí.
- ◆ Zájemem USA je naopak konstruktivní politika angažování Číny vedoucí ke kapitalismu a plnému zapojení země do světové ekonomiky a k její postupné demokratizaci.
- ◆ Proto administrativa nejen odmítala zavést tvrdší sankce, ale v soukromí její představitelé považovali i politiku omezených sankcí za kontraproduktivní.

Spory mezi administrativou a Kongresem ohledně nové politiky vůči Číně

- ◆ Přes snahu Bushovy administrativy o udržení konstruktivních vztahů s Čínou prostřednictvím politiky angažování, nelze charakterizovat tehdejší americkou politiku jako konzistentní.
- ◆ Na rozhodování Kongresu v tomto období získaly silný vliv zájmové skupiny z různých důvodů kritické vůči komunistické Číně.
- ◆ Silná kritika čínského režimu a jeho praktik ze strany Kongresu.
- ◆ Snahy části členů Kongresu o odejmutí doložky nejvyšších výhod Číně.
- ◆ Díky opakovaným vetům prezidenta Bushe zůstala doložka nejvyšších výhod v platnosti, ale díky konfliktu s Kongresem a části široké veřejnosti se administrativě nepodařilo zformulovat dlouhodobou a konzistentní politiku vůči Číně.

Americká politika vůči Číně za vlády B. Clintona

- ◆ 1) Dichotomie **lidská práva X obchod** určovala americkou politiku vůči Číně jen v první polovině 90. let.
- ◆ 2) V průběhu 90. let se v USA vytvořil konsensus ohledně potřeby udržení a dalšího rozvoje úrovně ekonomických vztahů USA s Čínou.
- ◆ 3) Zatímco problematika ochrany lidských práv ztrácela na důležitosti, čím dal důležitější je otázka, zda Čína představuje hrozbu supervelmocenskému postavení USA a jejich regionálním či globálním zájmům.
- ◆ 4) Clintonova administrativa posléze navázala na pragmatismus Bushovy administrativy a přihlásila se k uplatňování politiky angažování vůči Číně.

Lidská práva X obchod v čínské politice

Clintonovy administrativy

- ◆ Clintonova volební kampaň = slib, že v případě vítězství učiní USA ekonomicky více konkurenceschopnými.
- ◆ V administrativě se ocitlo množství odborníků na mezinárodní obchod, významnou roli v zahraniční politice hraje nově zřízená Národní ekonomická rada (NEC) na čele s Robertem Rubinem.
- ◆ V tomto ohledu má být hlavním cílem americké politiky podpora liberalizace světového obchodu a usilovné lobování v cizích zemích ve snaze získat lukrativní zakázky pro americké firmy.
- ◆ Současně ale Clinton ve své volební kampani sliboval klást větší důraz na ochranu lidských práv a sliboval razantnější postup vůči Pekingu.
- ◆ V Clintonově administrativě se o prosazení realizace tohoto cíle pokouší především ministerstvo zahraničí na čele s Warrenem Christopherem, které naopak prosazuje odejmutí doložky nejvyšších výhod Číně.
- ◆ Spor, který uvnitř administrativy probíhal, skončil vítězstvím stoupenců prodloužení doložky nejvyšších výhod a dalšího rozvoje obchodních a ekonomických vztahů s Čínou.
- ◆ K podobnému vývoji došlo v Kongresu, kde rozhodující hlasování Sněmovny reprezentantů v roce 1996 skončilo vítězstvím stoupenců prodloužení doložky (poměr hlasů 286:141).
- ◆ V dalších letech už udělování doložky probíhá a Kongres neklade větší odpor ani udělení trvalé doložky nejvyšších výhod Číně (2000), ani čínskému vstupu do WTO.

Snaha o rozvoj obchodních vztahů s Čínou

- ◆ Pro USA je velmi důležitou především ochrana práv duševního vlastnictví, jejichž porušování ze strany čínských subjektů přinášelo USA velké finanční ztráty.
- ◆ Na neochotu Číny přistoupit v roce 1994 k uzavření Dohody o ochraně autorských práv, patentů či ochranných známek administrativně reagovala uvalením cla. Čína poté ustoupila a na počátku roku 1995 dohodu podepsala.
- ◆ USA se také s úspěchem snažily využít čínskou snahu o vstup do WTO k vynucení si co největšího odstranění protekcionistických opatření uplatňovaných Čínou.
- ◆ Ke konečné americko-čínské dohodě o čínském vstupu do WTO došlo v prosinci 1999.
- ◆ I přes tyto úspěchy dílčí úspěchy administrativy ale v 90. letech došlo ke štrmému nárůstu amerického deficitu obchodní bilance s Čínou.

Čína jako potenciální bezpečnostní problém z pohledu USA

- ◆ V průběhu 90. let postupně roste počet amerických představitelů, kteří poukazují na možnou bezpečnostní hrozbu ze strany Číny.
- ◆ USA negativně hodnotily zejména:
  - ◆ **1) Kritiku americké hegemonie ze strany Číny.**
  - ◆ **2) Spolupráci Číny se státy považovanými za hrozbu pro světovou bezpečnost nebo nepřátelskými vůči USA.**
  - ◆ **3) Prosazování teritoriálních nároků ze strany Číny prostřednictvím hrozeb použití ozbrojené síly a dopad čínských kroků na stabilitu a bezpečnost v regionu a strategickou pozici USA.**
  - ◆ **4) Stále větší znepokojení začíná vzbuzovat rozsah a tempo čínské vojenské modernizace.**

Kritické hodnocení čínské role při šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů

- ◆ V období studené války Čína patřila ke státům, které měly největší podíl na šíření zbraní hromadného ničení a jejich nosičů (v 80. letech dodávky např. do Iráku, Íránu, Alžírsko či Pákistánu).
- ◆ V 90. letech vzbuzují na straně USA největší znepokojení čínské prodeje citlivých technologií a materiálu do Íránu a do Pákistánu.
- ◆ Spory mezi prezidentem a Kongresem o tom, jak nejlépe reagovat. Administrativa v tomto ohledu zaujala zdrženlivý postoj a k uvalení sankcí došlo v 90. letech jen v několika málo případech.
- ◆ Kritika chování administrativy ze strany Kongresu a řady odborníků.

Čínské teritoriální nároky jako hrozba americkým zájmům

- ◆ Se znepokojením USA v 90. letech hodnotily čínské teritoriální ambice a především čínskou ochotu použít k jejich vynucení hrozby použití ozbrojené síly.
- ◆ V květnu 1995 USA v reakci na incident u Spratlyho ostrovů Čínu varovaly, že americké námořnictvo bude v případě potřeby bránit námořní trasy a reagovat na vojenské akce v Jihočínském moři.
- ◆ Přes skutečnost, že Clintonova administrativa preferovala zlepšení vztahů s Čínou, je v průběhu třetí krize v Tchajwanské úžině nucena reagovat na výhrůžky a demonstraci síly, které Čína uplatnila vůči Tchaj-wanu (po návštěvě tchajwanského prezidenta v USA).
- ◆ V reakci na čínské vojenské manévry a cvičení proplula v prosinci 1995 Tchajwanskou úžinou letadlová loď Nimitz s doprovodem (symbolický akt).
- ◆ V reakci na další čínské vojenské cvičení, jehož cílem byla snaha ovlivnit průběh prezidentských voleb na Tchaj-wanu, administrativa v březnu 1996 uskutečnila ještě významnější demonstraci americké síly ve snaze odstrašit Čínu od dalšího vystupňování krize.
- ◆ Administrativa deklarovala, že přímý útok proti Tchaj-wanu nebude tolerován a může vést k americké vojenské odpovědi. Současně ale projevila určitou zdrženlivost a dala americkým lodím příkaz, aby nevplouvaly do Tchajwanské úžiny (pokračující uplatňování politiky **strategické nejednoznačnosti**).

Rostoucí americké obavy z čínské vojenské modernizace

- ◆ Obavy vzbuzuje zejména možnost, že Čína disponující moderní armádou může být mnohem více nakloněna představě vojenského řešení svých teritoriálních sporů = přímé ohrožení stability v regionu či dokonce amerických vitálních zájmů.
- ◆ Je poukazováno na skutečnost, že cílem této modernizace má být vytvoření ozbrojených sil schopných bojovat v lokálních konfliktech vysoké intenzity, které učiní čínské nároky na získání kontroly nad Tchaj-wanem a Jihočínským mořem věrohodnými.
- ◆ Modernizace se soustřeďuje především na zvýšení útočných a odstrašujících vojenských kapacit Číny.
- ◆ Roste tím schopnost Číny způsobit v případném konfliktu USA velké ztráty a také její převaha ve vzdušném a námořním prostoru kolem Tchaj-wanu.
- ◆ Za nejproblematictější USA považují modernizaci a zvyšování početního stavu čínských jaderných zbraní a jejich nosičů, které lze jen zčásti vysvětlit potřebou Číny nahradit zastaralé zbraně.
- ◆ Zatímco arzenál ostatních tradičních velmocí prošel od konce studené války redukcí, čínský jaderný arzenál podle většiny analýz roste (Čína dnes může disponovat třetím největším jaderným arzenálem na světě).
- ◆ Počet čínských střel krátkého doletu rozmístěných podél Tchajwanské úžiny trvale a strmě
- ◆ Přesto v USA nepanoval v Clintonově éře ani zdaleka jednotný názor na to, jak významnou hrozbu Čína pro USA představuje.

Politika angažování Clintonovy administrativy?

- ◆ Obvykle je politika Clintonovy administrativy vůči Číně charakterizována jako politika (konstruktivního) angažování.
- ◆ Samotná administrativa přijala v roce 1993 novou strategickou koncepci zahraniční politiky vůči Číně, jejímž cílem mělo být zastavit další zhoršování americko-čínských vztahů prostřednictvím politiky angažování.
- ◆ Silně kritický pohled části odborníků na takového hodnocení Clintonovy politiky.
- ◆ Angažování Číny bylo skutečností ve smyslu vytváření a posilování široké sítě kulturních, vědeckých, obchodních a společenských vazeb spojujících obě země.
- ◆ Je však problematické hovořit o politice angažování ve smyslu cílevědomé zahraniční politiky administrativy.
- ◆ V případě ekonomických a obchodních vztahů s Čínou sledovala Clintonova administrativa americké ekonomické zájmy a neváhá na Číně velmi tvrdě vymáhat ústupky.
- ◆ V politické rovině sice o politice angažování lze zejména ve 2. polovině 90. let do určité míry hovořit o politice angažování, avšak ta se omezuje především na verbální vyjádření představitelů administrativy a intenzivnější kontakty s Čínskými představiteli.
- ◆ Vezmeme-li do úvahy, jakou politiku USA současně sledovaly vůči ostatním zemím v regionu (celkové posilování amerických aliančních vazeb, obrana Tchaj-wanu) lze hovořit spíše o politice „nekonzistentního engagementu“.

Administrativa G. W. Bushe a počáteční snaha o změnu americké politiky vůči Číně

- ◆ Po nástupu George W. Bushe je Číně přidělena nižší priorita než tomu bylo za Clintona, hlavním partnerem USA ve východní Asii jsou američtí spojenci a větší pozornost než Číně je věnována i Rusku a Indii.
- ◆ Administrativa klade důraz na to, aby sporné otázky americko-čínských vztahů byly řešeny standardní diplomatickou cestou a nikoliv vysláním zvláštních vyslanců.
- ◆ Administrativa v průběhu prvních dvou let sleduje méně vstřícnou politiku vůči Číně než Clintonova administrativa.
- ◆ Neústupnost Bushovy administrativy v otázce pomoci Tchaj-wanu, během E-3 incidentu v dubnu roku 2001.
- ◆ Administrativa uvalila sankce na čínské společnosti za jejich předpokládaný podíl na šíření zbraní hromadného ničení častěji než Clintonova administrativa za osm let.
- ◆ Americká **Národní bezpečnostní strategie z roku 2002** si klade za cíl zlepšení vztahů s Čínou, ale současně bere v potaz potenciální vojenskou hrozbu, kterou by Čína mohla pro americké zájmy představovat.

Posílení spolupráce mezi USA a Čínou během Bushovy administrativy

- ◆ Vstřícnější a méně asertivní politika ze strany Číny a potřeba americko-čínské spolupráce během války proti terorismu vedou ke zlepšení vzájemných vztahů.
- ◆ Bushova administrativa i nadále klade prioritu vztahům se svými východoasijskými spojenci, nicméně navázala s Čínou spolupráci v boji proti terorismu.
- ◆ Čína je přizvána jako jeden z amerických partnerů při šestistranných jednáních o severokorejském jaderném programu a v důsledku čínských ústupků vůči USA je vysokými představiteli administrativy charakterizována jako „přítel“.
- ◆ Přes hlasy upozorňující na obrovské deficity amerického obchodu s Čínou administrativa se zdržela výraznějších protekcionistických opatření a v několika případech také usměrnila představitele Tchajwanu, aby se zdrželi „provokativního“ chování vůči Číně.
- ◆ Celkově se tak administrativě podařilo udržet velmi dobré vztahy s Čínou.

Nástup Obamovy administrativy

- ◆ Ve volební kampani v roce 2008 nepatřila Čína k významným tématům a poradci B. Obamy hodnotili politiku Bushovy administrativy v této oblasti poměrně kladně.
- ◆ Obama, podobně jako Bush v roce 2000, označoval Čínu za konkurenta USA, avšak nevolá po zásadní změně koncepce americké politiky vůči Číně.
- ◆ Nejlepším způsobem, jak vylepšit vzájemné vztahy, má být podpora dalšího zapojení Číny do mezinárodního systému a rozšiřování bilaterální spolupráce v otázkách společného zájmu obou zemí.
- ◆ Současně je ale vysloven názor, že je třeba zachovat obezřetnost ohledně procesu čínské vojenské modernizace, situace v Tchajwanské úžině a možného nezodpovědného porušování mezinárodních povinností ze strany Číny.
- ◆ Při zadržování Číny se více zaměřit na využívání nástrojů „soft power“ (např. diplomatických).

Ekonomická dimenze vzájemných vztahů

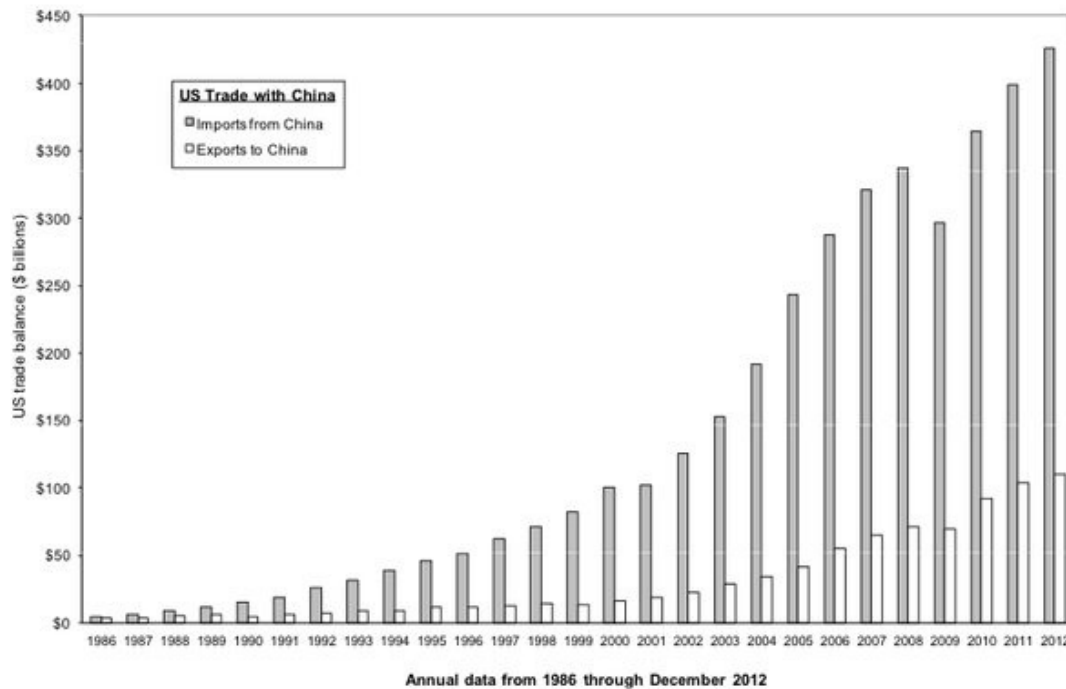
- ◆ Problematika amerického deficitu obchodní bilance s Čínou – jedno z témat s největším dopadem na americké voliče.
- ◆ Studie Economic Policy Institute odhadla, že rostoucí deficit obchodní bilance zapříčinil mezi léty 1997-2006 ztrátu až 2,3 milionu pracovních míst v USA.
- ◆ Rostoucí kritika Číny kvůli podhodnocení její měny (kritizovány jsou také čínská protekcionistická opatření, subvence čínského exportu a porušování autorských práv).
- ◆ Jedno z témat, kde se v souvislosti s politikou vůči Číně B. Obama vymezoval vůči Bushově politice = hrozba, že v případě pokračování čínské politiky podhodnocování měny USA sáhnou k opatřením proti čínskému obchodu.
- ◆ Představitelé administrativy v několika případech veřejně vyslovili přesvědčení, že Čína i nadále hodnotu renminbi podhodnocuje, avšak oficiálně země nebyla americkým ministerstvem financí označena za manipulátora měny.
- ◆ Snaha o zachování flexibility americké politiky vůči Číně v této oblasti.
- ◆ Častější uvalování cel na dovoz zboží z Číny a podávání formálních stížností na čínské chování u WTO než v případě Bushových administrativ.

Vývoj amerického vývozu a dovozu v obchodu s Čínou (1986-2012)

US trade with China

Explosion of imports, modest exports: \$316.8 billion deficit in last 12 months

Goldman Sachs

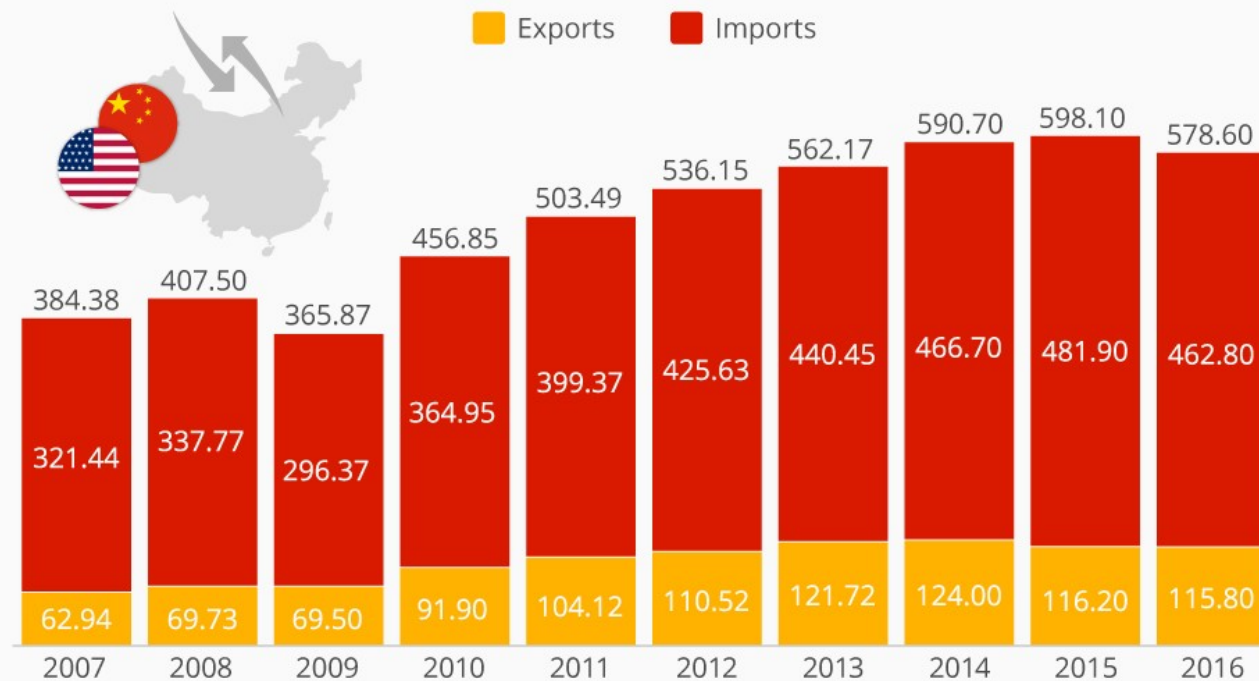
Source: Goldman Sachs Global Markets Institute, Bureau of the Census.

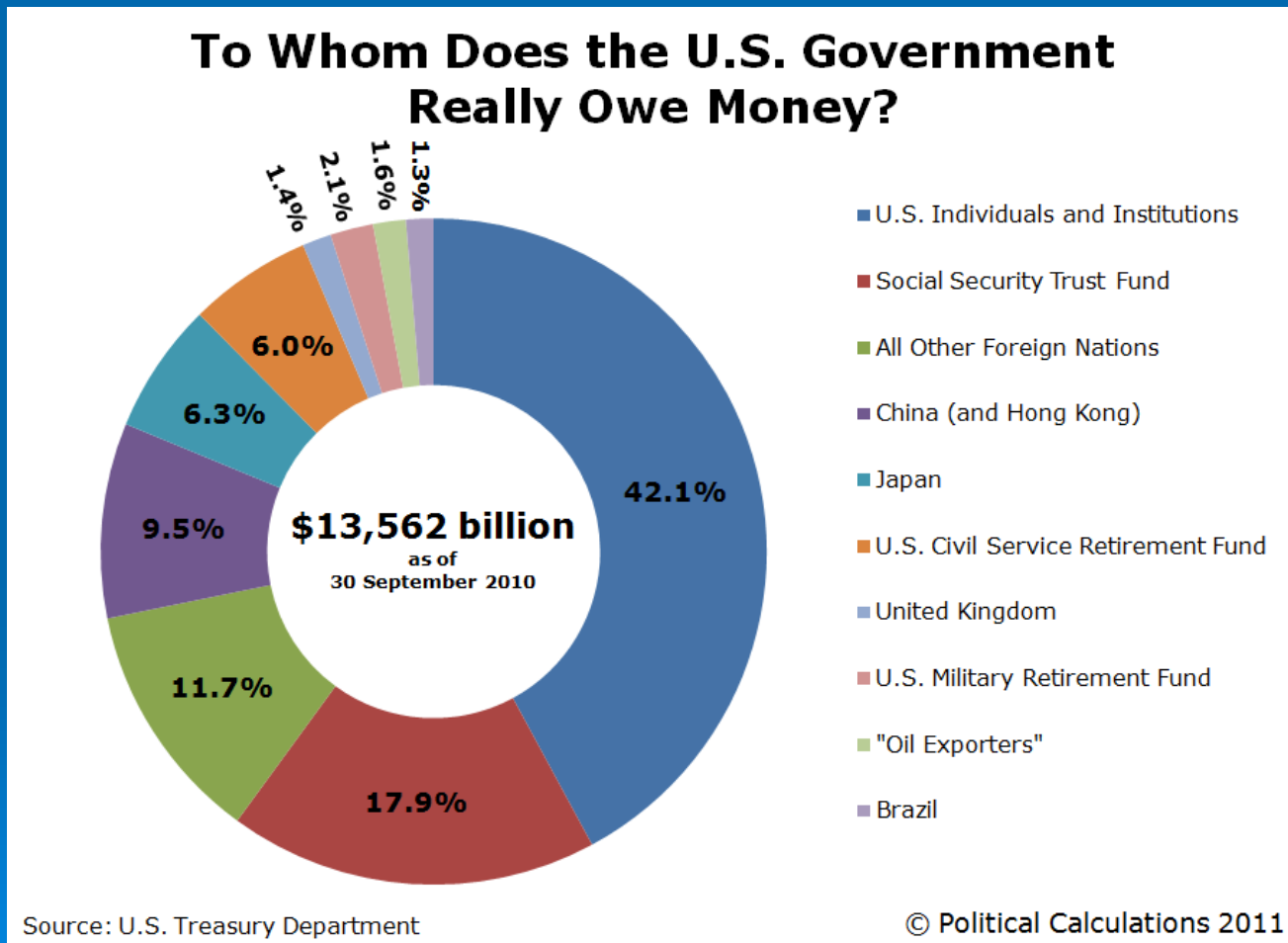
Vývoj amerického obchodu s Čínou v letech 2007-2016

The State of U.S. Trade With China

Total value of U.S. trade in goods with China (in billion U.S. dollars)

Graf zobrazující hlavní americké zahraniční a domácí věřitele (2010)

Bezpečnostní dimenze americko-čínských vztahů

- ◆ Přetrvávající obezřetnost vůči čínské vojenské modernizaci.
- ◆ Období snah o spolupráci v bezpečnostní oblasti (např. vzájemné návštěvy vysokých vojenských představitelů obou zemí) jsou střídány periodami poznamenanými napětím (incidenty v jihočínském moři, rozhodnutí o prodeji zbraní Tchaj-wanu).
- ◆ Kroky ze strany Obamovy administrativy k udržení současné mocenské rovnováhy ve východní Asii.
- ◆ - prodej zbraní Tchaj-wanu
- ◆ - nová bezpečnostní strategie (2011-2012) – tichomořský „pivot“ zaměřená na uklidnění situace v regionu, usměrnění čínského chování a opětovného posílení amerického postavení v regionu.
- ◆ Hlavní prvky nové strategie:
  - ◆ 1) zvýšená přítomnost amerických obranných složek v regionu;
  - ◆ 2) rozvíjení diplomatických vztahů a aliancí;
  - ◆ 3) podpora regionální ekonomické integrace;

Rozvoj bilaterální a multilaterální spolupráce mezi USA a Čínou

- Vysoká frekvence setkávání nejvyšších představitelů USA a Číny během Obamovy administrativy;
- Spolupráce prostřednictvím přibližně 90 bilaterálních dialogů a poradních mechanismů;
- Bilaterální dialogy věnující se strategickým tématům jsou ale velmi omezené, přednost mají témata spadající do sféry „low politics“.
- Mezi nejvýznamnější bilaterální fóra patří:
  - - ***Strategic and Economic Dialogue*** (2009); pod ním vznikl v roce 2011 ***Strategic Security Dialogue***;
  - - *U.S. China Consultation on People-to-People Exchange* (2010);
  - - *Joint Commission on Commerce and Trade*;
  - - *Ten-Year Framework on Energy and Environment Cooperation*;
  - - *Joint Committee on Environmental Protection*;
- Snaha posílit spolupráci s Čínou na půdě OSN (Irán, Severní Korea), v Asii důraz na spolupráci v rámci multilaterálních regionálních uskupení;

Tabulka představující deset posledních amerických velvyslanců v Číně

Jméno	Doba působení	Dřívější profese
Terry Branstad	2017-současnost	Politik (dlouholetý guvernér Iowy)
Max Baucus	2014-2017	Politik (dlouholetý senátor státu Montana)
Gary Locke	2011-2014	Politik (ministr obchodu v Obamově administrativě, guvernér státu Washington)
Jon Huntsman, Jr.	2009—2011	Politik (guvernér Utahu), diplomat (velvyslanec v Singapuru, Úřad nejvyššího obchodního představitele USA) a podnikatel (Huntsman Corporation)
Clark T. Randt, Jr.	2001-2009	Diplomat a právník (dřívější obchodní atašé USA v Číně, vedoucí čínské pobočky velké mezinárodní právní firmy)
Joseph Prueher	1999-2001	Vojenské námořnictvo USA (admirál, velitel Pacifického velitelství ozbrojených sil USA)
Jim Sasser	1996-1999	Politik (dlouholetý senátor státu Tennessee)
J. Stapleton Roy	1991-1995	Diplomat (specialista na SSSR a oblast východní Asie, bývalý velvyslanec USA v Singapuru)
James Lilley	1989-1991	Diplomat a agent CIA (náměstek ministra zahraničí pro oblast východní Asie, bývalý ředitel American Institute in Taiwan)
Winston Lord	1985-1989	Diplomat (šéf odboru plánování ministerstva zahraničí USA, prezident Council on Foreign Relations)